

ZPRÁVODAJ

55. JIRÁSKOVA HRONOVÁ

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ KONANÁ POD ZÁŠTITOU ČESKÉ MÍROVÉ RADY V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1985 NA POČEST 40. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ ČESKOSLOVENSKA SOVĚTSKOU ARMÁDOU.

PŘEDSTAVUJEME

Mladé divadlo Pardubice

Sešli jsme se v takovém obvyklém hronovském chvatu. S Ivanou Novákovou, režisérkou představení, Vaškem Novákem, vedoucím souboru a Zdenou Procházkovou a Martinem Dvořákem. Pospíchali na zkoušku do Žďárek. Nad „zahrádkou“ na náměstí se honily mraky a vypadalo to, že každou chvíli začne pršet. Martin se ještě sháněl po textu, který zapomněl doma. Nepředstírali suverenitu, byli upřímně nesvi. Konec konců je to pochopitelné. Chystali se na své první vystoupení na Jiráskově Hronově.

„Na JH nejsme pochopitelně poprvé, jezdíme sem každý rok. Ale letos se role proměnily. Dosud jsme byli v úloze „kritiků“, tentokrát budeme „kritizováni“. Dostat se na Hronov je pro každého událost. Člověk má trému, i když ví, že bude hrát před publikem, se kterým se vlastně dobře zná. Ale přece jen to není obvyklý pocit.“
● Máte v názvu Mladé divadlo, nadhodil jsem otázku, jste skutečně „mladí“? Zasmáli se a pak odpovídali.

„Soubor vznikl v roce 1964, takže letos proděláváme svoji jedenadvacátou sezónu. Chceme dělat divadlo, které by bylo blízké mladým lidem. Dramaturgicky i inscenačně. To je ostatně i jeden z důvodů proč hrajeme v „tradičně netradič-

ním prostoru“ — v aréně. Tento fakt výrazně ovlivňuje celou naši práci. Spolupracujeme s výtvarníkem Východočeského divadla Jaromírem Voseckým, scénografické řešení jednotlivých inscenací podstatným způsobem (dokončení na str. 2)

Tragedy je masopustu či-li Poslechněte, lidé!

Druhý hronovský večer přijemně vzrušil své obecenstvo volnou adaptací starých barokních textů a kramářských písní, které pro divadlo připravil Miroslav Pokorný společně s neodmyslitelnou hudbou skladatele Petra Moravce. Představení nabízí různá hlediska a

Také Maryša bratří Mrštíků bývá pravidelným hostem na prknech Jiráskova divadla. Tentokrát ji budou dnes večer inscenovat členové divadelního souboru PROPADLO z Plzně, kterým při ztvárnění této české dramatické klasiky pomáhal poradce nad jiné povolaný — národní umělec Ladislav Pešek, který i v několika vystoupeních souboru také alternoval.

PŘEDSTAVUJEME

DS Propadlo

Propadlo je otvor v jevišti, ve kterém obvykle mizí různé pohádkové bytosti (např. čerti) či jiné nepohodlné dramatické osoby. Propadlo je ale také název souboru Domu kultury ROH v Plzni.

Proč právě Propadlo?, ptáme se Štěpána Maroviče, uměleckého vedoucího souboru a režiséra. „Jednak proto, že propadlo je součástí divadla. Jednak i proto, že v propadle skutečně mizí postavy, ale neztrácejí se. Stále zde jsou, existují.“

● Kdy vlastně Propadlo vzniklo?

„Zhruba před pěti lety. V Plzni dlouhá léta existoval soubor Medika, velice častý účastník Jiráskových Hronovů. Když přišel při reorganizaci o zřizovatele, část souboru založila Divadelní studio 1 (později známý plzeňský Dialog) a část sou-

(dokončení na str. 2)

DNEŠNÍ PROGRAM JH

9.00 Pohovory poroty se souborem	klub JD
9.30 Diskusní kluby	ZŠ
13.00 Schůzka OŠ 55. JH	klub JD
16.30 DS PROPADLO ROH Plzeň A. a V. Mrštíkové: Maryša	JD
16.30 Mladé divadlo DK ROH Pardubice B. Hrabal, V. Nývlt: Ostře sledované vlaky	Žďárky
16.00 Křeslo pro hosta: k nedožitým 80. letům S. Kubra (beseda se s. Jiráčkem a s. Kubrovou)	klub JD
16.30 Koncert skupiny Sprint PKO Hradec Králové	park MAJ
18.30 Vítání DS Šupina MěstKS Vodňany a DS Bazovského MěstKS Turany	schodiště JD
20.00 DS PROPADLO ROH Plzeň: A. a V. Mrštíkové: Maryša	JD
20.00 Mladé divadlo DK ROH Pardubice B. Hrabal, V. Nývlt: Ostře sledované vlaky	Žďárky
21.00 Společenský večer	Slávie
21.15 Filmový večer: Jan Hus	park MAJ
22.00 Zasedání poroty	malý sál JD

3/85

Ještě včera doznávaly mezi účastníky 55. Jiráskova Hronova i samotnými hronovskými občany příjemné dojmy ze sobotního slavnostního zahájení. Domorodce potěšila slova díků, která jim od mikrofonu adresoval ministr kultury ČSR dr. Milan Klusák, jemuž se stejně ja-

Střípky ze zákulisí

ko drtivé většině přítomných na náměstí moc líbila dětská dechovka LŠU Nové Město nad Metují, řízená Jirím Wagenknechtem. Zajímavostí je, že také druhé těleso — dechový orchestr SKP Náchod, který stejně úspěšně zvládl slavnostní fanfáry, vede coby dirigent Jirí Wagenknecht, za něhož musel však kvůli řízení dětské dechovky „zaskočit“ Zdeněk Philipp.

POZVÁNÍ, POZVÁNÍ

Jiráskovým Hronovem vrcholí jedna etapa amatérského divadla, ale samozřejmě jím zdaleka nekončí. Na podzim se totiž pořádají přehlídky a festivaly — FEMAD v Poděbradech (prý tam bude hrát Zeleně), národní přehlídka vesnických souborů ve Vysokém, národní přehlídka ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách, jubilejní X. Českolipský divadelní podzim (i zde budou vystupovat slovenští kolegové ze Zeleně) atd. Prostě není čas usínat na vavřínech. Na všechny přehlídky i na ty další o kterých se zde z nedostatku místa nezmiňujeme, vás všechny pořadatelé co nejsrdečněji zvou.

DALŠÍ DOHADY

Nepodložená zpráva o přítomnosti Rumíja Festrče na Hronově se stává opodstatněnou, neboť tento uměnovědec a kritik byl prý spatřen u rodného domku Mistra, kterak si bere na památku píď půdy. Neří zcela zjištěno přesně, jde-li o podkrovní část budovy či o zeminu. Tato zpráva je převzata z dosud nejmenovaného zdroje.

PÍSEK DO SOUKOLÍ

Nevím přesně, kolik návštěvníků se každý rok do Hronova sjíždí, ale jistě to bude úctyhodný počet. Zvládnout organizaci, aby vše klapalo, na každého se dostalo, to už dá pořádně zabrat. Můžete v tom pomoci i vy. Jak? Především tím, že budete ubytování i vstupenky objednávat uvážlivě a odpovědně, na přihláškách uvedete jméno, datum příjezdu i odjezdu atd. Nedodržení termínu, objednaného ubytování i rezervovaných vstupenek narušuje jinak perfektní práci Informační kanceláře.

ZAJÍMAVÁ VÝSTAVA

Od dneška je v náchodské Malé výstavní síni OGVU na náměstí otevřena výstava pražského výtvarníka Karla Chaby.

I za okupace se hrálo divadlo

Ano, hrávali jsme i za okupace. Víím, že na venkově byl také silný cenzurní dohled, ale ve městech to bylo mnohem horší. Já si tu okupační dobu pamatuji z Plzně, kde jsem tehdy žil, a tam to bylo až nepříjemně tvrdé. Všeobecně byl repertoár, zejména český, hodně omezen, a desítky a desítky her dočasně zmizely z jeviště. Přesto — pozornosti cenzury unikly některé hry L. Stroupežnického (dokonce dočasně i Naši furianti), dost dlouho se mohla hrát i Noc na Karlštejně, a poměrně dost her z meziválečného období, z cizích her se dost hráli autoři italské a zachoval se i starý dobrý Calderon. Jak válka pokračovala, omezoval se repertoár a pak už zbývaly je hry bezobsažné, bez myšlenek a pokud v nich nějaké myšlenky byly, tak musely být velmi dobře zašifrované, aby text schvalujícímu úřadu vyhovoval. Ale i tak — nebylo téměř hry, kte-

rá by prošla „očistným“ řízením cenzury bez zásahu. Pokud se ve výměru přikazovalo nahradit některé věty či slova, docházelo často k tomu, že přikázaný text byl podstatně horší, než text původní. O vánocích 1943 jsme hráli pohádku „Nám, nám, narodil se...“, a když jsme dostali schvalovací výměr, bylo nám i v té době do smíchu. Přikazovali nám totiž nahradit slova „poprava“, „popravení“ apod. slovy „utracení“ apod. Oni věděli sice, že „poprava“ není populární slovo, ale z neznalosti jemnosti českého jazyka je nahradili slovem, které zaznělo mnohem hůře.

Snažili jsme se hrát dobře i hry, které by se jinak na program souborů nedostaly. Vždyť nám šlo o to, abychom vůbec mohli hrát — a to se nám vlastně podařilo až do úplného zákazu divadelních představení, tuším asi tak rok před koncem války. V Plzni byla situace o to

horší, že zde pro Němce byla horká půda, a oni často museli používat tvrdých opatření, mezi které samozřejmě patřil i zákaz jakékoliv kulturní činnosti na řadu dní, někdy i týdnů. Ale když při jednom takovém zastavení kulturní činnosti nabídl německý zmocněnec souboru, že jim i přes zákaz představení povolí, když budou hrát ve prospěch Červeného kříže, soubor raději riskoval zastavení činnosti (nebo i něco horšího) a nabídku odmítl. Byly to těžké doby — ale drželo nás divadlo, tak jako vždy, když národu o něco šlo!

BEDŘICH ČAPEK

PŘEDSTAVUJEME

DS Propadlo

(pokračování ze str. 1)

boru Divadelní studio 2, ze kterého vzniklo později naše Propadlo. Takže jako soubor jsme na Jiráskově Hronově skutečně poprvé, i když někteří z nás s účastí na této nejvyšší národní přehlídce amatérského divadla zkušenost již mají.

● Během pěti let jste se tedy vypracovali až na vrchol. To asi nebyla lehká cesta...

„Vlastně jsme pravidelnými účastníky krajských přehlídek. Zatím nejdál jsme se dostali před několika lety, kdy jsme byli vybráni na mezikrajskou přehlídku v Úpici. Hráli jsme tam Žakovy Študáky a kantory. Taky je pro nás nesmírně cenná spolupráce s národním umělcem Ladislavem Peškem, již dříve jsme společně nastudovali Lucernu, letos Maryšu a chystáme společnou inscenaci i na příští rok.“

● Takže jste rovnýma nohama v současnosti. Co plánujete ještě dále?

„Studujeme Gogolovu Ženitbu. Máme v souboru dost mladých lidí i početný zkušený kádr. Takže naše dramaturgie spočívá především v hledání příležitosti, aby si zahráli všichni. Dáváme také větší příležitost mladým členům souboru, mají vlastní dramaturgickou radu a snaží se dělat inscenace, které odpovídají jejich představám o divadle. A není to na úkor atmosféry v souboru, naopak, domníváme se, že se nám daří organicky skloubit různé generační pohledy na divadlo jako takové.“

Děkujeme za rozhovor a přejeme, aby Propadlo v Hronově nepropadlo, aby vaše představení mělo úspěch jak u diváků, tak u odborné komise.

BESEDA NEBUDE

Beseda s Karlem Jiráčkem a Marií Kubrovou plánovaná na dnešek od 16 hod. v Klubu JD se z vážných důvodů nekoná.

Tragedyje masopustu či - li Poslechněte, lidé!

(pokračování ze str. 1)

její hudba, která její snahu po tvaru dynamizuje, rytmizuje a plně organizuje.

Zaslouženou pozornost ve hře vzbudil její samotný vrchol posledního interludia „... jak jeden ovčák řečený Jan pro vojenského pány život ztratil“. Tato protiválečná scéna čerpající z tématu odlidštění má sama v sobě velice potencionální a silnou divadelní účinnost. Tematika krutosti, kterou můžeme také nazývat bezcitností, traktuje se tady už zřetelným zdivadelněním a vytváří i působivý tvar. Je nejenom zajímavým vyústěním večera, kde sled různých epizod o bezcitnostech obyčejných lidí vrcholí největší obecnou krutostí — válkou, ale svým zpracováním

zároveň poukazuje na další a perspektivnější možnosti mladého souboru.

Představení pochopitelně obnažilo mnohé otázky: proč se základní užité prostředky stojící na kategorii ošklihosti trřívosti, proč se píseň o lodních cích najednou odklání slohově od celé užité metody, proč výtvorná složka působí přes veškerou napádutost monotónně a proč devadesátiminutové představení tohoto typu nemá střídmejší časomíru. Z těchto otázek je zřejmé možné odvodit otázky další a další, ale jejich závažnost není rozhodně natolik patrná, aby měla ubrat souboru jeho chuť a radost ze hry při jeho začátcích na nové cestě divadelního hledání.

PŘEDSTAVUJEME

MLADÉ DIVADLO PARDUBICE

(pokračování ze str. 1)

sobem určuje základní přístup k práci na představení.

● Experimentujete, podotkl jsem. Ohradili se proti tomu.

„Nechceme dělat nějaké „velké“ experimenty, ani se pokoušet o nějakou formální ekvilibristiku. Spíše se snažíme, abychom měli našemu divákovi co říct. Jednou se stala taková věc — naproti našemu divadlu je učňovské středisko. Na představení přišla třída učňů — povinně. Znáte to? Byli rádi, že se ulejí, ale ani tak moc vlastně nevěděli, kde vůbec jsou. Jedna dívka si otevřela knížku a četla si. Časem se však dívala stále víc na jeviště než do knížky, až ji nakonec zcela zaklapla a začala plně vnímat

představení. Stala se z ní prakticky pravidelná návštěvnice našeho divadla. To má potom člověk docela dobrý pocit.“

Na stůl dopadly první kapky deště. Rychle jsme platili, oni odjížděli do Žďárek, já spěchal do redakce. Takže jenom telegraficky — Mladé divadlo z Pardubic je takřka pravidelným účastníkem krajských přehlídek, v roce 1978 byli s inscenací Thyl Ulenspiegel na NPRSDH ve Svitavách a letos se poprvé dostali na JH. Chtějí ve zdraví přežít rok 2000, o svých plánech neradi hovoří, raději je realizují. Doufají, že hronovský divák jim bude nakloněn. Rádi by zde totiž předvedli „zač je v Pardubicích divadlo.“

—IB—

Co nového ve Vašem kraji?

MIRKA CÍSAŘOVÁ, metodička pro amatérské divadlo KKS Hradec Králové.

Vzhledem k tomu, že analýza situace na úseku amatérského divadla v kraji byla před zahájením právě uplynulých pětiletky důkladná, vytypované problémy vycházely ze skutečné situace a následných potřeb a plány na pět let byly stanoveny zodpovědně — mohla bych stejně jako před dvěma lety v podobném článku na těchto stránkách na zadanou otázku odpovědět, že nic. Mohla bych ovšem dodat, že plnění přijatých opatření je rok od roku z nejrůznějších příčin obtížnější. A že ne všechny záměry se nám asi podaří bezcizytku splnit.

Přesto však — i když plánování bylo zodpovědné — nabídla nám současná praxe nové náměty. Dlouhodobě jsme sledovali, že nejpozitivnější výsledky z celé oblasti slovesných oborů vykazují některé styčné body. Že určitá oblast hledání začíná být společná a konfrontace by byla více než žádoucí. A tak vznikla v loňském roce první za vydatné spolupráce místa i okresu, v Letohradě krajská nesoutěžní víceoborová přehlídka INSPIRACE, jako významná krajská metodická a vzdělávací akce, jejímž základem se stala nejinspirativnější představení uplynulé sezóny v oblasti divadla dospělých, divadla pro děti, divadla hraného dětmi, malých jevištních forem, loutkového divadla a kolektivů uměleckého přednesu. Ohlas prvního ročníku byl mezi semináristy i vystupujícími soubory překvapující. Aktivita

společného hledání v semináři při všech rezervách příkladná. Požadavky na nový ročník jednoznačné. Dokonce i za podmínek finančního spolupodílu zúčastněných. Takže letos se tato konfrontace opět uskuteční. Poučená z loňského roku, s novými náměty i organizací. S jedenácti představeními, která se uskuteční od pátku do neděle, s velkým krajským seminářem, jehož organizace byla upřesněna tak, aby umožnila postihnout co nejširší uplatnění názorů a ve vymezeném čase formulovat současné problémy i tendence. Přehlídka vzhledem ke svému metodickému a nesoutěžnímu charakteru umožňuje zařazení i takových inscenací, které nejsou ve svém výsledku dokonalé, ale poskytují nejvýraznější podněty. Nejsou to tedy, jak by se zdálo, představení, která prošla sítím výběru na národní přehlídce — i když některé z nich tam samozřejmě jsou — ale ta, která nejosobitěji usilují o sdělení současných témat v jednotě se zvolenými inscenačními prostředky. Je možné se i mýlit, ale není možné být ve svém hledání nepoctivý především k sobě, ale současně i ke svému divákovi. Pokud se nám vše podaří, mělo by v září na zadaná témata diskutovat v Letohradě pod vedením odborných lektorů 150 semináristů (kapacitu se nám od loňského roku podařilo zvýšit).

Nové podněty nám přináší i realizace zavedení kategorizace souborů. Konečně zamyš-

lení o rozhodnutí padne až v závěru tohoto roku. Již dnes je ale jasné, že kategorizace, vycházející z nutnosti určitého diferencovaného přístupu k souborům, přinesla některé zásadní pozitivní výsledky. Především zaktivizovala širokou střední kategorii souborů, kterým v rámci soutěže i vzhledem k dalším opatřením přinesla motivaci pro činnost, možnost konfrontace i dalšího růstu.

Nikoliv nová, ale stabilní zůstává v kraji společenská angažovanost souborů. Výběr titulů v roce 40. výročí ukázal na jejich plnou zodpovědnost, jasnou orientovanost i osobitý přínos. Bohužel trvalá je i skutečnost, že inscenační úroveň, i když ve své základní sdělnosti dopadá na diváka, nemá již tolik přesvědčivosti, naléhavosti i současnosti ve volbě inscenačních prostředků. Úroveň aktivních divadelních souborů se ve svém celku soustavně, ale i dlouhodobě zvyšuje. Nemáme však ani dnes v kraji takové stálce, které by na amatérské obloze Jiráskových. Hronových trvale zářily. Můžeme jen předpokládat, že trvalá snaha postupně i k těmto výsledkům povede.

Ale protože na Hronově vystupuje za kraj pardubický soubor, chtěla bych ještě dodat, že mluvíme-li o tom, co je nového, tak z hlediska tohoto souboru je nastoupená cesta nová. Je pro soubor náročná, ale je i přínosná a poctivá.

O čem se hovoří

Vzhledem k tomu, že Jiráskův Hronov je teprve na startu, hovoří se zatím více o mimo-divadelním dění. A tak se hovořilo o Broumově a jeho varhanách. Koneckonců Broumov není od Hronova tak vzdálený, aby si zájemci nemohli udělat výlet od tohoto města. V broumovském klášteře jsou více než 300 let staré varhany, které stavěl italsky orientovaný tvůrce, používající přízviska Agadoni. Původní varhany při požáru téměř shořely. Další byly postaveny v letech 1687–9, prodělaly řadu změn a oprav, z nichž nejzásadnější byla v roce 1937 provedena firmou Rieger Krnov, která však nerespektovala historickou hodnotu varhan. Před dvěma lety byly varhany znovu prohlédnuty a jejich rekonstrukce byla zadána oborovému podniku Československé hudební nástroje Hradec Králové, závod varhany Krnov. Tato rekonstrukce stála třicetkrát méně. Letos v červnu byly kolaudovány a 31. července měly premiéru. Tato zatím poslední rekonstrukce, zdůraznila italský charakter rejstříkové dispozice, tedy to, čím jsou varhany unikátní.

Milan Strotzer, odborný pracovník SKKS pro amatérské divadlo:

Vzdělávání je věc prastará, nejen vůbec, ale i u nás v kraji. Vzdělávací systém ZUČ!

Systém je věc největší, nejen vůbec, ale i u nás v kraji. Když dovolíte, soudruhu redaktore, já raději toto kouzelné slůvko, které bude nesporně významuplné v budoucnosti, pro dnešek opustím. Leda, že byste se zeptal u nás v oddělení MŠVV. Oni toho sice o ZUČ mnoho nevědí, ale dozajista by vám vypracovali pregnantní odpověď v určeném rozsahu 30–40 řádek. Ale jestli musím odpovědět já, budu muset opustit i celou ZUČ, jak ji mám ze srdce rád, a upnout se k jejímu

ANKETA

„nejvýznamnějšímu“ článku, kterým není žádný jiný, než ten můj — **divadlo**. Nebo nám snad na JH o divadlo nejde? Tak jo. A už se nebojte, Boala do toho plést nebudu, zůstanu u nás.

Máme v kraji několik fajn přehlídek - nejvýspělejších souborů, vesnických souborů, divadelní klasiky, her pro děti, angažovaných her, hudebního divadla a taky FEMAD a ještě nějaké. To všechno jsou vzdělávací akce, neboť se zde jen nepřihlíží, ale rozebírá — hodnotí — školí — vzdělává. V minulém a tomto roce jsme „jeli“ tři dvouleté kursy — autorského klubového divadla, režie, dramatické výchovy dětí. Když všichni vydrží, je to suma sumárum na 80 poučených tvůrců klubového divadla, režisérů a vedoucích dětských divadelních souborů. Jestli je to užitečné? Bezesporu.

Před pěti lety jsme např. ukončili Kurs LK v oboru divadelní režie a herectví. Dnes stojí většina jeho absolventů v čele souborů či jsou jejich spolehlivými oporami. Zbylá menšina je tak malá, že pro nás statistiky neexistuje. A hlavně, když se sejdeme např. na hodnocení, nezačínáme vždy a stále znovu od abecedy, jde se pak nesmírně rychle dál. I to jsou anuity za to, co bylo investováno.

Vzdělávání, to je i oblast profesionální pomoci. Mám teď na mysli tu nejbezprostřednější, kdy konkrétní profesionální divadelník pracuje v konkrétním amatérském souboru. Tato pomoc je využívána v široké škále forem, mezi nimiž prioritní formou je ta, kterou (asi nepřesně) nazýváme metodickým vedením. Spočívá ve vedení režiséra od doporučení hry po její realizaci formou konzultací, ne režirování, oktrojování názorů atd. Jedno však vím ale určitě, **smysl to vzdělávání má**. Kdyby to smysl nemělo, měli bychom amatérské divadlo v muzeu a ne tam, kde ho máme dnes. Byli bychom všichni strašně chudí.

NOVÉ TVÁŘE KOLEM NÁS

Už loňská koncepční proměna organizace Jiráskova Hronova přivedla na národní přehlídku řadu nových spolupracovníků, z nichž mnozí byli i zcela novými tvářemi v tomto městě.

PhDr. Darina Mrázová je absolventkou sociologie filozofické fakulty University Karlovy a absolventkou dramaturgie divadelní fakulty AMU v Praze. Pracovala jako dramaturgyně řadu let v divadle Jaroslava Průchy na Kladně, letos se přestěhovala do Prahy, aby nastoupila zaměstnání v dramaturgii v Divadle S. K. Neumana v Libni.

● Jaké máte osobní zkušenosti s amatérským divadlem?

„Mám spíš zkušenosti se zájmovou uměleckou činností, protože jsem během studií krátce pracovala na ÚDLUT. Orientovala jsem se zejména na oblast uměleckého přednesu. Později na Kladně jsem spolupracovala s jednotlivci i se soubory ve městě a okrese.“

● Co si myslíte o úlohách amatérského divadelnictví?

„Jsem přesvědčena, že amatérské divadlo je dramaticky progresivnější než divadlo profesionální. Amatéři opouštějí markantnější konvenční formy, což je nesporný pozitivní jev pro umění a navíc příznáčný pro činnost provozovanou dobrovolně. Navíc jsou moderní v názoru na divadlo: nejde jim už jen o reprodukci textu, t. j. převedení literární podoby do obrazu, ale hlavně o realizaci názoru plynoucího z vlastních představ.“

● Co očekáváte od Jiráskova Hronova?

„Velice mi zaujal jeho repertoárový výběr a předpokládám, že půjde i o zajímavé inscenační výsledky. Zároveň očekáváme podnětnou konfrontaci názorů v diskusních klubech a upřímné řešení, netěším se na představení a akce jenom jako jejich přímý účastník, ale předpokládám, že na Hronově půjde o nejjednu inspiřaci použitelnou ve vlastní práci. Jsem tu však teprve druhý den, a dnes jsem poprvé moderovala diskusní klub. Za týden budu nesrovnatelně zkušenější.“

—ekP—

V nedělním odpoledni se v malém sále Jiráskova divadla sešli ochotníci v hojném počtu, aby s pamětníky válečných Jiráskových Hronovů zavzpomínali na dobu, která byla pro náš národ obdobím krutého útisku, na dobu, jejíž hrůzy se již nikdy nesmí opakovat. Vzpomínky přímých účastníků znovu připomněly sílu a vliv divadla, které může být silnou zbraní. Klementina Rektorisová o této

Pamětníci vyprávěli

době napsala: „Vzpomínky na oněch pět ročníků Jiráskových Hronovů nevybledly. Úvahy o nich se nemění ani s odstupem let. Byla to doba tragická, šlo o bytí a nebytí národu naší vlasti. Události od roku 1938 měly otřesnější obsah, než by mohla zpracovat fantazie dramatiků generace Aloise Jiráska a Karla Čapka.“

Již 40 let žijeme v míru. Snahou každého z nás musí být zachování mírového stavu ve světě. A my, divadelní ochotníci, jsme vždy byli a budeme na čele boje za zachování míru. A i proto je třeba si historii, která není tak vzdálená, připomínat a poučovat se z ní. A k tomu beseda, uspořádaná ÚKVČ, Kruhem přátel Jiráskova Hronova a SČDO určitě přispěla.

Z diskusních klubů

Jaký máte pocit z prvního moderování v diskusním klubu 55. JH?

„Dobrá, ano, překvapivě (ohlédneme-li od toho příšerného substantiva m...), proti kterému jsme loni marně...). Klub bílé A — se spolehlivými Východočechy, aktivními Severomoraváky a sympatickými Jihočechy — je oproti 54. JH trochu pozměněný v obsazení, ale jeho pracovitý a bojovný duch se opět projevil doslova od první chvíle, v níž překlenula kratičké rozpaky (to ze samé radosti, že se zase vidíme) krajská metodička z Hradce Králové Mirka Císařová. Bylo to pro nás všechny moc příjemné, jak nás Šaltenis chytí, jak jsme se navzájem vyptávali, o čem všem to je, a že je to dobře, že je to o tom všem. Zformovali jsme výhrady, nejistoty, kritiku i chválu (všem se líbila Liuka i Kravička) a já se zase těším na zítřek, pozítří, popozítří...“ MAJKA BOKOVÁ

Setkání Středočechů

Jako každoročně se včera uskutečnilo ve Slavii setkání Středočechů, které je vlastně výroční schůzi souborů kraje, SKV SČDO a KPS SKKS. Úvodní referát krajského metodika analyzoval v devadesáti minutách zevrubně činnost středočeských amatérských divadel a jejich výsledky, jak byly prezentovány na přehlídkách všech stupňů, provedl kritický rozbor průběhu uplynulého Festivalu mladého divadla v Poděbradech a podal zprávu o vzdělávacích akcích. Při zprávě o plánovaných otázkách vzbudilo pozor-

SLOVO MAJÍ MLADÍ

Členové Klubu mladých divadelníků se na představení souboru AHA! z Lysé nad Labem docela těšili, protože představení předcházela dobrá pověst. Nelhala, představení se líbilo a působilo příjemným dojmem. Především zaujala chuť herců hrát, jejich entuziasmus a radost ze hry, která působila přesvědčivě a dokázala diváka oslovit. Citlivá a „nenápadná“ režie umožnila ostatním aktérům představení vnést do představení svůj podíl a podněty a

to bylo z představení cítit. Byla to kolektivní výpověď. Zvlášť poslední část „lepora“ zapůsobila na diváka svou poetikou i nábojem.

Mladí divadelníci, kteří se sešli v KMD, hodnotili kladně funkčnost scény, hereckou a režijní práci s ní. Škoda v některých místech rozporného použití světla (např. počáteční rej, který by uhráli herci i bez kmitání reflektorů). Příjemně působilo využití hudby a zpěvu, i když v některých místech se

zdálo být samoúčelné a odvádějící pozornost diváka od jevištního dění (V. interludium). V této části inscenace bylo dalším problémem použití zástupné loutky a masek, které bylo opět zbytečné, protože klíč, který dal soubor diváku na počátku inscenace, umožňoval režisérovi vytvořit situaci jen s herci.

Klub mladých divadelníků ocenil míru vkusu, která nedovolila souboru ani v „ošemetných“ situacích sklouznout k laciným hrubostem a lascivnostem.

Líbil se Masopust, jako čitelný a inteligentní znak. Líbila se zástupná řeč v posledním interludiu a další hezké nápady.

Přejeme souboru, aby neustal v práci, která jej přivedla od jeho minulé inscenace k dnešní, protože cesta, kterou si zvolil je zajímavá, ale ještě dlouhá.

Jan Papež

NEDĚLE BYLA PRACOVNÍM DNEM

Neděle na Jiráskově Hronově byla ryze pracovním dnem nejen pro účastníky národní přehlídky, ale i pro veškeré obchody ve městě, jejichž personál se postavil za pulty i sedmý den v týdnu.

Po slavnostním sobotním zahájení, které pamětníci vyzdvihují jako jedno z nejzdařilejších v posledních letech, nabral Jiráskův Hronov patřičné obrátky. Na jednání organizačního štábu se hovořilo i o prvních poznatcích a vedle drtivé většiny pozitivních zazněly tu a tam i výtky. Například k nevhodnému oblečení některých

diváků, kteří se domáhali vstupu do Jiráskova Hronova, k předčasnému uzavírání některých restauračních provozoven (viz Radnice) oproti schválené „prodloužené“ v průběhu JH, o ne zrovna přívětivé obsluze v zahradní restauraci, či o nadměrně hlučném „pivním autobusu“ v parku. Samozřejmě, že tyto postřehy nezůstaly bez odezvy a byla přijata opatření k jejich nápravě.

O pracovním rázu svědčí ještě jedna historika veselějšího rázu. Milan Schejbal z pražského Anebdívala, vedoucí Klubu mladých divadelníků, totiž po uzavření hodnocení představení v KMD a napsání v redakci Zpravodaje, absolvoval noční výšlap lesem až do sídla „Klubu“ ve Velkém Dřevíči. I zde dojde k obratu k lepšímu, neboť místopředseda MěstNV a vedoucí sekretariátu 55. JH Petr Čepelka mu přislíbil ode dneška zapůjčit jízdní kolo k těmto nočním pracovním výletům...

DILIA vystavuje

Ani na letošním Jiráskově Hronově nechybí DILIA, která ve školní budově na náměstí nabízí širokou škálu divadelních textů, které si lze na místě zakoupit. Pracovnice DILIA zároveň podá informace o dalších textech a o možnostech jejich případného objednání. Proto neváhejte a prodejně stánek navštivte.

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM JH

9.00 hod.	Pohovory poroty se soubory	klub JD
9.30 hod.	Diskusní kluby	ZŠ
13.00 hod.	Schůzka OŠ 55. JH	klub JD
16.30 hod.	DS Bazovského MěstKS Turany: F. G. Lorca: Plánka	JD
16.30 hod.	DS Šupina MěstKS Vodňany: F. Zborník: Vyber si, synku	Žďárky
16.30 hod.	Vystoupení souboru Pastorkyňa PV SSM Nové Město nad Metují	park MAJ
18.30 hod.	Vítání souboru DS SK ROH Kroměříž	schodiště JD
20.00 hod.	DS Bazovského MěstKS Turany: F. G. Lorca: Plánka	JD
20.00 hod.	DS Šupina MěstKS Vodňany: F. Zborník: Vyber si, synku	Žďárky
21.00 hod.	Společenský večer	Slavie
21.15 hod.	Filmový večer: Jan Žižka	park MAJ
22.00 hod.	Zasedání poroty	malý sál JD
22.00 hod.	Beseda souboru s patrony	SOU ČSSD